

Dosarul nr. 3r-146/21
2-20098736-02-3r-22022021

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Judecător Melniciuc Oleg)

DECIZIE

07
mun.Chișinău

iunie

2021

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău**

În componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Minciuna Anatolie
Palanciuc Ecaterina și Muruianu Ion

examinând în ordine de recurs, cererea de recurs înaintată de Vignan ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 decembrie 2020, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Vignan ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind constatarea încălcărilor, anularea actelor, obligarea la înlăturarea încălcărilor și încasarea prejudiciului material și moral,-

C O N S T A T Ă:

La data de 12 august 2020, reclamantul Vignan ***** s-a adresat în instanța de contencios administrativ, cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind constatarea încălcărilor, anularea actelor, obligarea la înlăturarea încălcărilor și încasarea prejudiciului material și moral.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 august 2020 s-a acordat reclamantului Vignan ***** termen de până la data de 10 octombrie 2020 în vederea prezentării copiei autentificate a actului de identitate al reclamantului, a cererii de chemare în judecată și a actelor anexate traduse în limba de stat, precum și formularea cerințelor în concordanță cu prevederile art. 206 Codul administrativ.

S-a atenționat reclamantul Vignan ***** că, în cazul neexecutării indicațiilor instanței de judecată în termenul stabilit, acțiunea de contencios administrativ va fi

declarată inadmisibilă, însă aceasta nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune (f.d.2).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 decembrie 2020, s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Vignan ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind constatarea încălcărilor, anularea actelor, obligarea la înlăturarea încălcărilor și încasarea prejudiciului material și moral.

S-a informat reclamantul Vignan ***** că, conform prevederilor art. 207 alin. 4 Codul administrativ, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit.f) – h) nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune (f.d. 16)

La data de 12 februarie 2021, recurentul Vignan ** a declarat recurs, în limba rusă,*** împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 august 2020 și 24 decembrie 2020 (f.d. 20-22).

La data de 22 februarie 2021, cauza a fost repartizată aleatoriu judecătorului-raportor pentru examinare în ordine de recurs (f.d.24).

Prin notificarea Curții de Apel Chișinău din data de 24 februarie 2021, s-a comunicat potențialului recurent Vignan ***** despre necesitatea prezentării cererii de recurs redactată sau tradusă în limba de stat (f.d. 26).

La data de 15 aprilie 2020, Vignan ***** a înaintat cerere de recuzare completului de judecată, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2021, s-a respins propunerea de recuzare a judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Clima Vladislav, Minciuna Anatolie, Muruianu Ion și Palanciuc Ecaterina înaintată de Vignan ***** de la examinarea recursului declarat de Vignan ***** împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 august 2020 și 24 decembrie 2020 (f.d. 34-36).

Intimatul Consiliul Superior al Magistraturii, în termenul stabilit de instanța de recurs, nu a depus referință.

Studiind și analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că recursul este inadmisibil.

Convingerea instanței de recurs privind inadmisibilitatea recursului se bazează pe argumentele ce urmează.

Cadrul legal relevant.

Constituția Republicii Moldova.

Articolul 13 Limba de stat, funcționarea celorlalte limbi

(1) Limba de stat a Republicii Moldova este limba moldovenească, funcționând pe baza grafiei latine.

(2) Statul recunoaște și protejează dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la funcționarea limbii ruse și a altor limbi vorbite pe teritoriul țării.

(3) Statul facilitează studierea limbilor de circulație internațională.

(4) Modul de funcționare a limbilor pe teritoriul Republicii Moldova se stabilește prin lege organică.

Articolul 20 Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 53 Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Articolul 118 Limba de procedură și dreptul la interpret

(1) Procedura judiciară se desfășoară în limba moldovenească.

(2) Persoanele care nu posedă sau nu vorbesc limba moldovenească au dreptul de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță prin interpret.

(3) În condițiile legii, procedura judiciară se poate efectua și într-o limbă acceptabilă pentru majoritatea persoanelor care participă la proces.

Articolul 119 Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950.

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie

penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci cînd interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci cînd, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Codul administrativ.

Articolul 2. Reglementarea raporturilor administrative

(1) Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

(2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

(3) Prevederile prezentului cod nu se aplică:

- a) raporturilor juridice de drept privat la care participă autoritățile publice;
- b) raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal;
- c) actelor supuse controlului de constituționalitate de către Curtea Constituțională;
- d) procedurii de elaborare și adoptare a actelor normative.

Articolul 26. Limba de procedură

Limba de procedură în fața autorităților publice și a instanțelor de judecată competente este cea prevăzută de legislație.

Articolul 195. Aplicarea suplimentară a prevederilor

Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. *Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.*

Articolul 207. Examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ

(1) Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

(3) Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit.a)–e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

(4) Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit.f) – h) nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Articolul 211. Forma și conținutul cererii de chemare în judecată

(1) În cererea de chemare în judecată se indică:

a) instanța la care a fost depusă;

b) numele și prenumele sau denumirea reclamantului, domiciliul sau sediul acestuia; dacă reclamantul este o persoană juridică, se indică datele bancare și codul fiscal;

c) numele și prenumele reprezentantului legal sau împuternicit și adresa lui, în cazul în care cererea se depune de un reprezentant;

d) denumirea pîrîtilui în calitate de autoritate publică și sediul acesteia;

e) pretențiile reclamantului;

f) circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția;

g) enumerarea tuturor probelor pe care reclamantul le deține și le poate prezenta;

h) datele despre respectarea procedurii prealabile, dacă o astfel de procedură este prevăzută de lege.

(2) Cererea de chemare în judecată se semnează de reclamant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

(3) Cererea de chemare în judecată poate cuprinde și alte date importante pentru soluționarea cauzei, precum și demersurile reclamantului.

Articolul 212. Actele anexate la cererea de chemare în judecată

(1) La cererea de chemare în judecată se anexează:

a) copia actului administrativ contestat și copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură;

b) copia actului de identitate al reclamantului persoană fizică sau extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, dacă reclamantul este persoană juridică;

c) documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit;

d) copii de pe cererea de chemare în judecată și de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces.

(2) Reclamantul poate anexa și alte înscrisuri la cererea de chemare în judecată.

Articolul 213. Nerespectarea cerințelor cererii de chemare în judecată

Dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art. 211 alin. (1) și (2) și ale art. 212 alin. (1), judecătorul stabilește reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea se consideră depusă la data inițială.

Articolul 241. Încheierile judecătorești supuse recursului

(1) Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

(2) Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac.

(3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Articolul 242. Depunerea recursului împotriva încheierii judecătorești

Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Articolul 243. Deciziile instanței competente să soluționeze recursul împotriva încheierii judecătorești

(1) Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii:

a) declară recursul inadmisibil;

b) respinge recursul;

c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

(2) Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

(3) Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris.

(4) După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

Codul de procedură civilă.

Articolul 15. Folosirea căilor de atac

Participanții la proces și alte persoane interesate ale căror drepturi, libertăți ori interese legitime au fost încălcate printr-un act judiciar pot exercita căile de atac împotriva acestuia în condițiile legii.

Articolul 24. Limba de procedură și dreptul la interpret

(1) Judecarea cauzelor civile în instanțele judecătorești se desfășoară în limba moldovenească.

(2) Persoanele interesate în soluționarea cauzei care nu posedă sau nu vorbesc limba moldovenească sînt în drept să ia cunoștință de actele, de lucrările dosarului și să vorbească în judecată prin interpret.

(3) Prin încheiere a instanței, procesul se poate desfășura și într-o limbă acceptabilă pentru majoritatea participanților la proces.

(4) În cazul în care procesul se desfășoară în o altă limbă, instanța emite hotărîrea în mod obligatoriu și în limba moldovenească.

(5) Actele de dispoziție ale instanței judecătorești se înmânează participanților la proces, fiind perfectate în limba în care se desfășoară procesul ori, la solicitare, în limba de stat.

Articolul 126. Contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedurale

(1) Procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

(2) Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

(3) Instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

(4) Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Legea nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească.

Articolul 9. Limba de procedură și dreptul la interpret

(1) Procedura judiciară se desfășoară în limba moldovenească.

(2) Persoanele care nu posedă sau nu vorbesc limba moldovenească au dreptul de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță prin interpret.

(3) Procedura judiciară se poate efectua și într-o limbă acceptabilă pentru majoritatea persoanelor care participă la proces.

(4) În cazul când procedura judiciară se efectuează în altă limbă, documentele procesuale judiciare se întocmesc în mod obligatoriu și în limba moldovenească.

Colegiul reține că, în corespundere cu art.243 alin.(1) lit. a) Codul Administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, *instanța adoptă decizia privind declararea recursului inadmisibil.*

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Colegiul, având în vedere faptul că cauza nu prezintă dificultăți, nu consideră necesar citarea părților.

Instanța de recurs observă faptul că, la acest compartiment, cadrul legal, în special art.242 Codul administrativ care instituie calea de atac recursul, este clar, simplu și lipsit de obscuritate.

Conform prevederilor art.207 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Colegiul atestă că, din materialele cauzei, s-a stabilit faptul că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 august 2020 s-a acordat reclamantului Vignan ***** termen de până la data de 10 octombrie 2020 în vederea prezentării copiei autentificate a actului de identitate al reclamantului, a cererii de chemare în judecată și a actelor anexate traduse în limba de stat, precum și formularea cerințelor în concordanță cu prevederile art. 206 Codul administrativ.

Instanța de recurs constată că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 decembrie 2020, s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Vignan ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind constatarea încălcărilor, anularea actelor, obligarea la înlăturarea încălcărilor și încasarea prejudiciului material și moral.

Nefiind de acord cu actul judecătoresc emis, Vignan ***** a depus cerere de recurs în limba rusă, iar prin notificarea emisă de Curtea de Apel Chișinău i s-a acordat recurentului un termen de maxim 10 zile de la recepționarea notificării pentru prezentarea cererii de recurs în limba de stat.

Colegiul punctează că, notificarea a fost expediată în adresa recurentului Vignan **, iar la data de 09 aprilie 2021, recurentul Vignan ***** a recepționat notificarea, fapt confirmat prin avizul de recepție DS8001326580AS (f.d.27).***

Instanța de recurs consideră necesar de a declara inadmisibilă cererea de recurs înaintată de Vignan *****, or, în termenul acordat de instanță recurentul nu a înlăturat neajunsurile stabilite de instanță și anume nu a prezentat cererea de recurs în limba de procedură, făcând astfel imposibilă exercitarea controlului legalității încheierii recurate de către instanța investită cu soluționarea căii de recurs.

Astfel, unul din principiile comune și fundamentale ale procesului de contencios administrativ este principiul limbii oficiale de procedură, care este

consacrat în art. 118 din Constituție, art. 26 Codul administrativ și art. 9 din Legea cu privire la organizarea judecătorească.

Colegiul remarcă că, prin Hotărârea nr.17 din 04 iunie 2018 a Curții Constituționale a Republicii Moldova, a fost constatată desuetudinea Legii nr.3465 din 01 septembrie 1989 cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești.

Curtea Constituțională a notat că, conform art.74 alin. (1) din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, efectul constatării desuetudinii unei legi presupune încetarea acțiunii sale, tot așa cum se întâmplă în cazul abrogării ei.

În continuare Curtea Constituțională a relatat și următoarele argumente.

Prevederile conținute în art. 118 din Constituție sunt necesare pentru asigurarea respectării drepturilor și libertăților constituționale ale cetățenilor în condițiile egalității depline în fața legii. Reglementările invocate au fost reluate și incorporate în textul legilor procedurale, fiind coroborate cu tratatele internaționale, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care nu impun condiții privind limba în care se desfășoară procesul, prezumând că ședința de judecată se desfășoară în limba națională a statului.

Conform art.13 din Constituție, limba de stat a Republicii Moldova este limba moldovenească, funcționând pe baza grafiei latine, care în baza Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 36 din 05 decembrie 2013, urmează a fi înțeleasă ca limba română. Caracterul oficial al limbii instituie, obligativitatea utilizării acesteia în raporturile cetățenilor cu autoritățile statului, în această limbă fiind redactate și aduse la cunoștința publică toate actele oficiale ale statului.

Instanța de recurs precizează că, potrivit prevederilor legale enunțate supra, procedura judiciară poate fi efectuată în altă limbă, însă documentele procesuale judiciare se întocmesc în mod obligatoriu și în limba prevăzută de legislație, iar cetățenii care nu posedă sau nu vorbesc limba prevăzută de legislație au dreptul să se exprime în limba maternă în cadrul procedurilor judiciare, chiar și în ipoteza în care cunosc limba de stat, fiind un beneficiu legal acordat acestora.

În aceste condiții, instanțele de judecată **nu se pot preocupa de traducerea cererilor înaintate instanței (de chemare în judecată, apel sau recurs) dintr-o altă limbă în limba de stat, din simplul considerent că această pretinsă obligație depășește cadrul împuternicirilor de a înfăptui justiția în mod imparțial și echidistant.** Obligația instanței de judecată este de a asigura participanții la proces

să ia cunoștință de actele, de lucrările dosarului și să vorbească în judecată prin interpret, în cazul când nu cunosc limba de stat.

Din considerentele expuse supra și având în vedere că cererea de recurs depusă de către Vignan ***** împotriva încheierilor Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 august 2020 și 24 decembrie 2020 este contrară cerințelor art.118 din Constituție și este în contradicție cu art. art. 211, 212 Codul Administrativ, fiind redactată într-o altă limbă decât limba oficială a procesului și nu este însoțită de traducere, Colegiul reiterează concluzia de a declara recursul ca inadmisibil.

În același timp, se va reține că Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) nu conține dispoziții cu privire la limba utilizată în fața tribunalului, ci impune asigurarea gratuită, atunci când este cazul, a unui interpret.

În cauza Ivanov v. Finlanda din 29 mai 2002, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, în cazul unei doamne cetățean rus, care invocase refuzul accesului la un tribunal pentru că își formulase cererea în limba rusă și nu în limbile oficiale din Finlanda – finlandeza și suedeza – că reclamanta fusese liberă să introducă o nouă acțiune, atât timp cât aceasta era formulată în una din limbile oficiale din Finlanda.

Curtea Europeană a notat că, deși reclamanta nu beneficia de un drept absolut la gratuitatea asistenței juridice, ea putea solicita subvenționarea asistenței, precum și numirea unui avocat din oficiu care cunoștea una din limbile oficiale și CtEDO nu a considerat că reclamantei i s-a negat accesul la un tribunal, în vederea intentării procedurilor civile.

Distinct, Colegiul notează că, un alt temei pentru declararea acțiunii inadmisibile a servit faptul prezentării de către recurent a unei cereri de recurs incomplete, condiție prevăzută expres la art. 212 alin. (1) lit. d)-g) Codul Administrativ, fapt asupra căruia recurentul nu a dat nici o explicație.

În consecință, normele procedurale privind condițiile de depunere a acțiunii sunt imperative, iar neîndeplinirea acestora duce la survenirea sancțiunilor procedurale.

Potrivit art.10 CPC, legiuitorul a instituit sancțiuni procedurale și anume:

(1) Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

(2) Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură poate fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

(3) Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Din aceste raționamente, în conformitate cu art.207, art.241, art.243 Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se declară inadmisibil recursul declarat de către Vignan ***** împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 august 2020 și 24 decembrie 2020.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Judecător

Judecător

Minciuna Anatolie

Palanciuc Ecaterina

Muruianu

Ion